

[Indenrigsministeren.]

skud til instituttets forskning, bl. a. ved aflønning af personale og indkøb af apparatur.

Ved instituttets patologiske afdeling findes et eksperimentelt afsnit, der særligt forsker inden for kræftbehandlingen, og på Finsenlaboratoriet finder tillige i udstrakt grad kræftforskning sted, bl. a. i samarbejde med atomforsøgsstationen ved Risø. Ved instituttets øvrige afdelinger foregår endvidere kræftforskning i et væsentligt omfang. Ved instituttets medicinske afdeling har man således opnået gode resultater ved kemisk behandling af ondartede blodsygdomme, og på instituttets radiumstation foregår for tiden et særligt forskningsarbejde vedrørende behandling af brystkræft. I dette arbejde deltager flere afdelinger på instituttet, og der samarbejdes tillige med landets øvrige radiumstationer.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at driftsudgifterne ved landets øvrige radiumstationer, i Århus, Odense, Ålborg og Herlev, dækkes af staten. På finansloven er for finansåret 1976-77 optaget en bevilling på 117 mill. kr. til tilskud hertil. Som led i driften af disse amtskommunale radiumstationer foregår ligeledes forskning vedrørende kræftsygdomme. I øvrigt foregår kræftforskning inden for den øvrige del af det offentlige sygehusvæsen, herunder rigshospitalet.

Som det fremgår af ovenstående, er kræftforskningen ikke alene overladt til det private initiativ, der på så god måde er blevet udvist af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse, men staten yder en meget væsentlig støtte til denne forskning. Under hensyn til kræftsygdommens alvorlighed er det min opfattelse, at kræftforskningen fortsat må prioriteres højt.

Af *Glistrup* (FP) til arbejdsministeren (26/8 76):

»Ministeren bedes angive, hvilke betænkeligheder han måtte have over for den på arbejdsformidlingskontoret i Hillerød fulgte kontrolpraksis, og hvorvidt den svarer til den i øvrigt i landet fulgte.«

(Spm. nr. 758).

Begrundelse.

Af en propagandaartikel for vort håbløse og dyre arbejdsformidlingsystem på forsiden af *Berlingske Tidendes* 3. sektion for søndag den 15. august 1976 fremgår bl. a., at man normalt kun indkalder arbejdsløse til kontrol hver tred-

je uge, og at dagpengebetalingen kan ordnes pr. post, så pengene sendes på check. Endvidere oplyses, at de registreret arbejdsløse er meget lidt interesserede i at komme og tale med de 48 mennesker, der er ansat under arbejdsformidlingen i Frederiksborg amt.

Med en dagpengeudgift for skatteyderne i år på mere end 4.000 mill. kr., et arbejdsformidlingsystem, som koster skatteyderne yderligere 120 mill. kr., og et samfund, hvor der er rigeligt med fornuftigt arbejde til alle, hvis der bare skete væsentlige fald i indkomstskatteudskrivningen, forekommer disse oplysninger særdeles alarmerende.

Til brug ved den videre tilrettelæggelse af den arbejdsløshedsunderstøttelsespolitik, som socialdemokratiet så absolut ikke tør beskæftige sig realistisk med, ønskes svar på, hvorvidt de nævnte forhold er typiske for arbejdsformidlingen ud over landet, eller om det andetsteds end i Frederiksborg står bedre til – eller værre.

Arbejdsminister *Erling Dinesens* svar (7/9 76):

Med hensyn til de regler, som skal følges af de arbejdsløshedsforsikrede ledige med hensyn til at være til rådighed for anvisning af arbejde og fremmøde på arbejdsformidlingskontorerne, kan det efter brevveksling med arbejdsdirektoratet oplyses, at et medlem, som bliver ledigt, og som vil oppebære dagpenge, straks ved ledighedens indtræden skal henvende sig personligt på vedkommende arbejdsformidlingskontor for at søge arbejde, jfr. herved arbejdsløshedslovens § 57 og § 1 i direktoratets cirkulære nr. 22 af 30. januar 1969 angående ledige arbejdsløshedskassemedlemmers kontakt med arbejdsformidlingen. Ved sit fremmøde har medlemmet tilkendegivet, at han eller hun er ledig og arbejdssøgende og således står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Arbejdsformidlingen skal ved denne henvendelse notere sig alle relevante oplysninger om medlemmets kvalifikationer, tidligere beskæftigelse, beskæftigelsesønsker m. v. Arbejdsformidlingen vil herefter – uafhængigt af de senere fremmødetidspunkter – kunne anvisne pågældende arbejde, idet en anvisning ikke alene vil kunne ske ved et medlems fremmøde på arbejdsformidlingskontoret, men også vil kunne ske enten ved, at arbejdsformidlingskontoret telefonisk henvender sig til medlemmet, eller ved at kontoret sender en skriftlig anvisning til pågældende på dennes bopæl.